

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Součkové a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína a Mgr. Daniely Zemanové v právní věci žalobců **a) I. G., b) S. G.**, oba zastoupeni Mgr. Kateřinou Balcarovou, advokátkou se sídlem T. G. Masaryka 108, Kladno, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra,** odbor azylové a migrační politiky**,** se sídlem Nad Štolou 3, pošt. schránka 21/OAM, Praha 7, o žalobě žalobkyně ad a) proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 5. 2004, čj. OAM-1796/VL-20-12-2004 a o žalobě žalobce ad b) proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 5. 2004, čj. OAM-1795/VL-20-12-2004, vedené u Krajského soudu v Ostravě pod sp. zn. 59 Az 113/2004, o kasační stížnosti žalobců proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 18. 10. 2004, čj. 59 Az 113/2004 - 21,

takto:

I. Kasační stížnost **se zamítá.**

II. Žalovanému **se nepřiznává** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Odměna advokátky Mgr. Kateřiny Balcarové **se určuje** částkou 3500 Kč. Tato částka jí bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 60 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

Odůvodnění:

Rozhodnutím žalovaného ze dne 14. 5. 2004, čj. OAM-1796/VL-20-12-2004, byla zamítnuta žádost žalobkyně ad a) o udělení azylu jako zjevně nedůvodná podle § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii ČR, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“). V odůvodnění žalovaný uvedl, že důvodem žádosti žalobkyně ad a) o udělení azylu byly obavy z manželova zaměstnavatele a dalších osob, které po nich za pomoci výhrůžek a fyzického násilí vymáhali peníze za poškozené vozidlo; dalším důvodem byla snaha o legalizaci pobytu na území České republiky. Žalovaný uvedl, že tyto skutečnosti nejsou podřaditelné pod důvody pro udělení

azylu podle § 12 zákona o azylu, neboť uvedené problémy nemají žádnou souvislost s jednáním, jež by se dalo označit za perzekuci podle tohoto ustanovení. Žalovaný upozornil, že pro legalizaci pobytu je zapotřebí využít institutů podle zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

Rozhodnutím žalovaného ze dne 14. 5. 2004, čj. OAM-1795/VL-20-12-2004, byla zamítnuta žádost žalobce ad b) o udělení azylu jako zjevně nedůvodná podle § 16 odst. 1 písm. g) zákona o azylu. V odůvodnění žalovaný uvedl, že důvodem žádosti žalobce o udělení azylu byly jeho obavy z jednání ze strany podnikatele a dalších osob, které po něm vymáhaly peníze jako náhradu škody za poškozené vozidlo; tyto důvody podle žalovaného však nelze podřadit pod důvody pro udělení azylu podle § 12 zákona o azylu.

Proti rozhodnutím podali žalobci (dále též „stěžovatelé“) žaloby ke Krajskému soudu v Ostravě. Usnesením Krajského soudu v Ostravě při jednání dne 18. 10. 2004, byly žaloba žalobkyně ad a), vedená u Krajského soudu v Ostravě pod sp. zn. 59 Az 113/2004 a žaloba žalobce ad b), vedená u téhož soudu pod sp. zn. 59 Az 114/2004, spojeny ke společnému projednání s tím, že budou nadále vedeny pod sp. zn. 59 Az 113/2004.

Rozsudkem Krajského soudu v Ostravě ze dne 18. 10. 2004, čj. 59 Az 113/2004 - 21, byly žaloby žalobců zamítnuty. V odůvodnění soud uvedl, že žalobci neopustili Ukrajinu z důvodu pronásledování za uplatňování politických práv a svobod nebo z důvodu odůvodněného strachu z pronásledování z důvodu rasy, náboženství nebo politického přesvědčení. Důvody uvedené žalobci jsou podle soudu nerozhodné z hlediska řízení o udělení azylu, navíc jde o situaci, kdy se žalobci nepokusili obrátit se žádostí o pomoc na státní orgány v zemi původu. Proto soud poté, co neshledal ani namítané vady správního řízení, žaloby jako nedůvodné zamítl.

Ve včasné kasační stížnosti stěžovatelé uvedli, že kasační stížnost podávají z důvodů podle § 103 odst. 1 písm. a) až d) s. ř. s. a požádali o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti. Ustanovená zástupkyně byla soudem vyzvána k tomu, aby ve lhůtě jednoho měsíce kasační stížnost doplnila tak, aby uvedla, v jakém rozsahu a z jakých důvodů bylo rozhodnutí krajského soudu kasační stížností napadeno. Zástupkyně stěžovatelů na základě této výzvy doplnila kasační stížnost toliko citací ustanovení § 103 odst. 1 písm. a) a b) s. ř. s. a dále uvedla, že napadené rozhodnutí bylo vydáno bez přítomnosti stěžovatelů, kteří se však chtěli jednání zúčastnit a sdělit soudu za přítomnosti ukrajinského tlumočníka další skutečnosti k posouzení celé záležitosti. Proto stěžovatelé navrhli, aby rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 18. 10. 2004, čj. 59 Az 113/2004 - 21, byl zrušen a věc vrácena tomuto soudu k dalšímu řízení; současně stěžovatelé požádali o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

Žalovaný se ke kasační stížnosti vzhledem k jejímu obsahu nevyjádřil, odkázal na správní spisy a nepodpořil přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

Kasační stížnost je podle § 102 a násl. s. ř. s. přípustná a stěžovatelé v ní namítají důvod odpovídající § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s. a jejím rozsahem a důvody je Nejvyšší správní soud podle § 109 odst. 2 a 3 s. ř. s. vázán. Nejvyšší správní soud přitom neshledal vady podle § 109 odst. 3 s. ř. s., k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti.

Kasační stížnost není důvodná.

Kasační stížnost byla sice formálně podána z důvodů podle § 103 odst. 1 písm. a) až d), ale jediným řádně uplatněným důvodem kasační stížnosti je důvod podle § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s., tedy tvrzení stěžovatelů, že je dána vada řízení před krajským soudem spočívající v tom, že ústní jednání bylo vedeno bez jejich účasti, pročež nemohli za přítomnosti tlumočníka sdělit soudu důležité skutečnosti. K tomu Nejvyšší správní soud konstatuje, že tato námitka není důvodná, neboť ze soudních spisů vyplynulo, že stěžovatelé na základě výzvy podle § 51 s. ř. s. soudu nesdělili, že trvají na nařízení jednání. Přesto Krajský soud v Ostravě ve věci nařídil ústní jednání na 18. 10. 2004, předvolání bylo oběma stěžovatelům v dostatečném předstihu doručeno, byla ustanovena tlumočnice z ukrajinského a ruského jazyka. Jednání nařízeného na 18. 10. 2004 ve 13:00 hodin se však stěžovatelé bez omluvy nezúčastnili, ačkoliv jim předvolání bylo řádně doručeno, a proto bylo podle § 49 odst. 3 s. ř. s. jednáno v jejich nepřítomnosti. Jednání byla nakonec zbytečně přítomna i ustanovená tlumočnice. Nejvyšší správní soud proto konstatuje, že důvod kasační stížnosti podle § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s. není dán. Ostatní uvedené odkazy na ustanovení § 103 s. ř. s. nebyly ani po výzvě soudu ustanovenou zástupkyní doplněny natolik, aby je bylo možné považovat za řádně uplatněné důvody kasační stížnosti, proto se jimi Nejvyšší správní soud nemohl zabývat.

Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost jako nedůvodnou zamítl (§ 110 odst. 1 s. ř. s.). Za této procesní situace, kdy Nejvyšší správní soud o kasační stížnosti rozhodl neprodleně po jejím obdržení a po nezbytném poučení účastníků řízení o složení senátu, se z důvodu nadbytečnosti již samostatně nezabýval návrhem na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl soud podle § 60 odst. 1 a 7 s. ř. s., neboť neúspěšným žalobcům náhrada nákladů řízení nepřísluší a žalovanému v souvislosti s řízením o kasační stížnosti žalobců žádné náklady nad rámec jeho úřední činnosti nevznikly. Stěžovatelům byla pro řízení o kasační stížnosti ustanovena zástupkyní advokátka. V případě ustanovení zástupce účastníku řízení platí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát (§ 35 odst. 7 s. ř. s., § 120 s. ř. s.). Soud proto určil odměnu advokátce částkou 4 x 800 Kč za čtyři úkony právní služby – spočívající v první poradě se dvěma klienty včetně převzetí a přípravy zastoupení a v sepsání doplnění kasační stížnosti ze dne 17. 2. 2005 jménem dvou stěžovatelů a 4 x 75 Kč paušální náhrady hotových výdajů, v souladu s § 9 odst. 3 písm. f), § 7, § 11 odst. 1 písm. b) a § 12 odst. 4 vyhlášky č. 177/1996 Sb. ve znění pozdějších předpisů, celkem 3500 Kč. Tato částka jí bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do šedesáti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 8. června 2005

JUDr. Marie Součková
předsedkyně senátu